

DET KONGELIGE
UTENRIKSDEPARTEMENT

St.prp. nr. 73

(2000-2001)

Om samtykke til godkjenning av
beslutning i EØS-komiteen nr. 6/2001
av 25. januar 2001 om endring av EØS-
avtalens vedlegg XV (Innlemmelse av
kommisjonsdirektiv 2000/52/EF om
endring av innsynsdirektivet)

*Tilråding fra Utenriksdepartementet av 27. april 2001, god-
kjent i statsråd samme dag.*

1 Bakgrunn

EØS-komiteen vedtok 25. januar å endre EØS-avtalens vedlegg XV til også å omfatte kommisjonsdirektiv 2000/52/EF om endring av kommisjonsdirektiv 80/723/EØF om innsyn i medlemsstatenes økonomiske forbindelser med offentlige foretak (innsynsdirektivet).

Formålet med direktivet er å kunne overvåke eventuell kryssubsidiering overfor private foretak som i tillegg til sin private virksomhet er gitt særlige rettigheter av det offentlige, eller er blitt tillagt oppgaven å utføre tjenester av allmenn økonomisk betydning, og som driver virksomhet i konkurranse med andre.

Medlemsstatene må rette seg etter kravene i direktivet senest 31. juli 2001. Pålegget om analytisk regnskap for offentlig uavhengige foretak får likevel ikke virkning før 1. januar 2002.

Direktivets gjennomføring nødvendiggjør lovendring, slik at Stortingets samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning er nødvendig etter Grunnlovens §26, annet ledd.

EØS-komiteens beslutning og kommisjonsdirektivet følger som vedlegg til proposisjonen i uoffisiell oversettelse.

2 Nærmere om direktivet

Kommisjonsdirektiv 80/723/EØF av 25. juni 1980 (med senere endringer) gjelder transaksjoner mellom det offentlige og offentlig eide foretak/foretak, der det offentlige har dominerende innflytelse. Direktivet stiller krav til oppbevaring og rapportering av visse opplysninger om finansielle forhold. Formålet med direktivet var å sikre innsyn i de økonomiske forbindelser mellom offentlige foretak og offentlige myndigheter, for å kunne kontrollere eventuelle subsidieelementer. Innsynsdirektivet er innlemmet i EØS-avtalen.

Med hjemmel i EF-traktatens art. 90 (EØSavtalens art. 59) har Kommisjonen vedtatt å utvide innsynsdirektivet slik at det også dekker private foretak som det offentlige har tildelt særlige og eksklusive rettigheter, samt foretak som er blitt tillagt oppgaven å utføre tjenester av allmenn økonomisk betydning, og som samtidig driver virksomhet i konkurranse med andre. Formålet med endringen er å kunne overvåke eventuell kryssubsidiering mellom slike aktiviteter og ren forretningsmessig virksomhet, for å unngå konkurransevridning. Endringen har sitt utspring i EUs liberalisering av markeder som tidligere var monopoliserte. En rekke foretak utfører nå oppgaver av allmenn økonomisk betydning samtidig som de opererer på åpne markeder i konkurranse med andre.

For å kunne kontrollere om kryssubsidiering forekommer, pålegges de aktuelle foretakene regnskapsføring med separate regnskapstall for aktiviteter bundet til eksklusive rettigheter eller offentlig tillagte oppgaver, inkludert eventuell offentlig kompensasjon/tilskudd. Regnskapet skal gi et klart og detaljert bilde av den interne strøm av midler og ressurser. På denne måten skal det være mulig å avdekke om ressurser knyttet til aktiviteter bundet til eksklusive rettigheter eller offentlig tillagte oppgaver, inkludert eventuelle offentlige kompensasjon/tilskudd, overføres til den del av virksomheten som drives forretningsmessig og i konkurranse med andre.

Uten et system med separate regnskaper er det vanskelig og tidkrevende å identifisere hvilke aktiviteter de ulike midler og kostnader skal allokere til. Innen EU er det i dag innført slike krav til regnskapsføring for enkelte sektorer (bl.a jernbane, innenlandsk vanntransport og -veittransport).

Innsynsreglene skal kun gjelde foretak med en netto omsetning over 40 millioner euro over to år, dog 800 millioner euro for offentlige kredittinstitusjoner.

Artikkel 1 i direktivet angir hvilke endringer som skal gjøres i direktiv 80/723/EØF. Her gis det definisjoner av direktivets nøkkelbegreper, samt beskrivelse av kravene til regnskapsførsel.

Artikkel 2 slår fast at medlemsstatene skal sørge for at nasjonale regler er i overensstemmelse med direktivet senest 31. juli 2001 og at Kommisjonen skal ha melding om at dette er gjort.

Videre står det at artikkel 1(2), som inneholder de regnskapsmessige bestemmelsene, skal tre i kraft fra 1. januar 2002.

Til sist har artikkel 2 en bestemmelse om at medlemsstatene skal henvise til direktivet når reglene blir vedtatt.

Om samtykke til godkjenning av beslutning i EØS-komiteen nr. 6/2001 av 25. januar 2001 om endring av EØS-avtalens vedlegg XV (Innlemmelse av kommisjonsdirektiv 2000/52/EF om endring av innsyns-direktivet)

Artikkel 3 slår fast at direktivet skal gjelde 20 dager etter publisering i Europeiske Fellesskaps Tidende.

Artikkel 4 slår fast at direktivet er rettet mot medlemsstatene.

3 Avgjørelsen i EØS-komiteen

Som et ledd i samarbeidet i EØS vedtok EØSkomiteen 25. januar 2001, ved beslutning nr. 6/2001 å endre EØS-avtalens vedlegg XV. EØS-avtalen omfatter etter dette også kommisjonsdirektiv 2000/52/EF (om endring av innsynsdirektivet). Avgjørelsen inneholder en innledning og fire artikler. I innledningen blir det vist til EØS-avtalen, og særlig til art. 98, som gjør det mulig å endre vedleggene til avtalen gjennom avgjørelse i EØS-komiteen.

Artikkel 1 slår fast at i vedlegg XV i avtalen nr. 1 (kommisjonsdirektiv 80/723/EØF), skal følgende tas inn: 32000 L 0052: Kommisjonsdirektiv 2000/52/EF av 26. juli 2000 (OJ L 193, 29.7 2000, p. 75).

Artikkel 2 slår fast at teksten til kommisjonsdirektiv 2000/52/EF på islandsk og norsk, som vil bli kunngjort i EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende, skal gis gyldighet.

Artikkel 3 slår fast at denne beslutning trer i kraft 26. januar 2001, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser etter avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 4 slår fast at beslutningen i EØS-komiteen skal kunngjøres i EØS-avdelingen av, og EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

4 Forholdet til norsk rett

Private foretak som det offentlige gir særlige eller eksklusive rettigheter, samt foretak som er blitt tillagt oppgaven å utføre tjenester av allmenn økonomisk betydning, og som driver virksomhet i konkurranse med andre selskaper, er i en spesiell situasjon. Det kan forekomme kryssubsidiering mellom de ulike aktivitetene i slike selskaper.

Det foreligger i dag ikke regler i norsk rett om at slike selskaper skal føre regnskap med separate regnskapstall for aktiviteter bundet til eksklusive rettigheter eller offentlig tillagte oppgaver. Direktivet nødvendiggjør derfor lovendring. Det arbeides med å utrede om endringen bør gjennomføres ved endring av regnskapsloven eller ved egen lov.

5 Vurdering

Det er positivt at det gis regler for å avdekke eventuell krysssubsidiering i foretak som er tillagt særlige oppgaver i samfunnet.

Det er grunn til å tro at et betydelig antall foretak vil måtte innføre separate regnskaper ved en gjennomføring av direktivet.

En gjennomføring av kommisjonsdirektiv 2000/52/EF i norsk rett antas ikke å få økonomiske eller administrative konsekvenser av betydning for det offentlige. Et krav om føring av separate regnskapstall må antas å kunne medføre noe økt arbeidsbyrde for de aktuelle foretak.

6 Konklusjon og tilråding

Innlemmelse av kommisjonsdirektiv 2000/52/EF vil føre til bedre innsyn i kostnadsallokeringen i private foretak som er tildelt særlige eller eksklusive rettigheter, og foretak som er tillagt å utføre tjenester av allmenn økonomisk betydning, slik at det vil bli mulig å overvåke eventuell kryssubsidiering.

Nærings- og handelsdepartementet tilrår at beslutningen i EØS-komiteen om å innlemme kommisjonsdirektiv 2000/52/EF i EØS-avtalen blir godkjent. Utenriksdepartementet slutter seg til dette.

Utenriksdepartementet

tilrår:

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et fremlagt forslag til proposisjon til Stortinget om samtykke til godkjenning av beslutning i EØS-komiteen nr. 6/2001 av 25. januar 2001 om endring av EØS-avtalens vedlegg XV (Innlemmelse av kommisjonsdirektiv 2000/52/EF om endring av innsynsdirektivet).

Vi HARALD, Norges Konge,

stadfester:

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak om samtykke til godkjenning av beslutning i EØS-komiteen nr. 6/2001 av 25. januar 2001 om endring av EØS-avtalens vedlegg XV (Innlemmelse av kommisjonsdirektiv 2000/52/EF om endring av innsynsdirektivet) i samsvar med vedlagt forslag.

Om samtykke til godkjenning av beslutning i EØS-komiteen nr. 6/2001 av 25. januar 2001 om endring av EØS-avtalens vedlegg XV (Innlemmelse av kommisjonsdirektiv 2000/52/EF om endring av innsynsdirektivet)

**Forslag til vedtak om samtykke til
godkjenning av beslutning i EØS-
komiteen nr. 6/2001 av 25. januar
2001 om endring av EØS-avtalens
vedlegg XV (Innlemmelse av
kommisjonsdirektiv 2000/52/EF om
endring av innsynsdirektivet)**

I

Stortinget samtykker i godkjenning av beslutning i EØS-komiteen nr. 6/2001 av 25. januar 2001 om endring av EØS-avtalens vedlegg XV (Innlemmelse av kommisjonsdirektiv 2000/52/EF om endring av innsynsdirektivet).

Om samtykke til godkjenning av beslutning i EØS-komiteen nr. 6/2001 av 25. januar 2001 om endring av EØS-avtalens vedlegg XV (Innlemmelse av kommisjonsdirektiv 2000/52/EF om endring av innsyns-direktivet)

Vedlegg 1

EØS-komiteens beslutning nr. 6/2001 av 31. januar 2001 om endring av EØS-avtalens vedlegg XV (Statsstøtte)

EØS-KOMITEEN HAR -

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, endret ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt «avtalen», særlig artikkel 98, og på følgende bakgrunn:

1. Avtalens vedlegg XV er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 12/1999 av 29. januar 1999 ¹⁾
2. Kommisjonsdirektiv 2000/52/EF av 26. juli 2000 om endring av direktiv 80/723/EØF om innsyn i medlemsstatenes økonomiske forbindelser med offentlige foretak ²⁾ skal innlemmes i avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkel 1

I avtalens vedlegg XV nr. 1 (kommisjonsdirektiv 80/723/EØF) skal nytt strekpunkt lyde:

«-	32000 L 0052: Kommisjonsdirektiv 2000/52/EF av 26. juli 2000 (EFT L 193 av 29.7 2000, s. 75).»
----	---

Artikkel 2

Teksten til kommisjonsdirektiv 2000/52/EF på islandsk og norsk, som vil bli kunngjort i EØS-tillegget til *De Europeiske Fellesskaps Tidende*, skal gis gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 1. februar 2001, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser etter avtalens artikkel 103 nr. 1 ³⁾

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Utferdiget i Brussel, 31. januar 2001.

¹⁾ EFT L 35 av 10.2 2000, s. 43, og EØS-tillegget til EFT nr. 7 av 10.2 2000, s. 112.

²⁾ EFT L 193 av 29.7 2000, s. 75.

³⁾ Forfatningsrettslige krav angitt.

Om samtykke til godkjenning av beslutning i EØS-komiteen nr. 6/2001 av 25. januar 2001 om endring av EØS-avtalens vedlegg XV (Innlemmelse av kommisjonsdirektiv 2000/52/EF om endring av innsyns-direktivet)

For EØS-komiteen	
Formann	
P. Westerlund	
EØS-komiteens sekretærer	
P.K. Mannes	M. Brinkmann

Vedlegg 2

Kommisjonsdirektiv 2000/52/EF av 26. juli 2000 om endring av direktiv 80/723/EØF om innsyn i medlemsstatenes økonomiske forbindelser med offentlige foretak

KOMMISSJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESSKAP HAR -

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 86 nr. 3 og ut fra følgende betraktninger:

1. I kommisjonsdirektiv 80/723/EØF⁴⁾, sist endret ved direktiv 93/84/EØF⁵⁾, pålegges medlemsstatene å sikre innsyn i de økonomiske forbindelsene mellom offentlige myndigheter og offentlige foretak. I henhold til direktiv 80/723/EØF skal visse økonomiske opplysninger oppbevares av medlemsstatene og oversendes Kommisjonen på anmodning, mens andre opplysninger skal oversendes i form av årlige rapporter.
2. Forskjellige økonomiske sektorer som tidligere var gjenstand for nasjonale, regionale eller lokale monopoler, er i kraft av bestemmelser i traktaten eller regler vedtatt av medlemsstatene og Fellesskapet blitt eller i ferd med å bli delvis eller helt åpnet for konkurranse. Denne prosessen har tydelig vist hvor viktig det er å sikre at traktatens konkurranseregler innenfor disse sektorene anvendes på en rettferdig og effektiv måte, og særlig at det ikke skjer en utilbørlig utnyttelse av en dominerende stilling som definert i traktatens artikkel 82 og av statsstøtte som definert i traktatens artikkel 87, med mindre det er forenlig med det felles marked, uten at det berører en mulig anvendelse av traktatens artikkel 86 nr. 2
3. Innenfor disse sektorene gir medlemsstatene ofte sær- eller eneretter til bestemte foretak, eller de gir kompensasjon i form av betaling eller på annen måte til bestemte foretak som er tillagt oppgaven å yte tjenester av allmenn økonomisk betydning. Disse foretakene konkurrerer også ofte med andre foretak.
4. I henhold til traktatens artikkel 86 nr. 2 og 3 tilligger det i prinsippet medlemsstatene å gi bestemte foretak i oppgave å yte de tjenester av allmenn økonomisk betydning som medlemsstatene selv fastlegger, mens Kommisjonen skal overvåke at bestemmelsene i nevnte artikkel blir korrekt overholdt.
5. I traktatens artikkel 86 nr. 1 pålegges medlemsstatene, med hensyn til offentlige foretak og foretak de gir sær- eller eneretter, å avholde seg fra å treffe eller opprettholde tiltak som strider mot traktatens regler. Traktatens artikkel 86 nr. 2 får anvendelse på foretak som er tillagt oppgaven å yte tjenester av allmenn økonomisk betydning. I traktatens artikkel 86 nr. 3 er det fastsatt at Kommisjonen skal overvåke anvendelsen av bestemmelsene i artikkel 86 og i nødvendig utstrekning rette direktiver eller vedtak om dette til medlemsstatene. I fortolkningsbestemmelsene vedlagt traktaten i protokollen om offentlig kringkasting i medlemsstatene heter det at bestemmelsene i traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap

⁴⁾ EFT L 195 av 29.7 1980, s. 35.

⁵⁾ EFT L 254 av 12.10 1993, s. 16.

ikke skal berøre medlemsstatenes myndighet til å finansiere allmennkringkasting, såfremt finansieringen gis til kringkastingsforetak for at de skal kunne oppfylle de allmennkringkastingsoppgaver som er pålagt dem, definert og tilrettelagt av de enkelte medlemsstater, og såfremt finansieringen ikke endrer handels- og konkurransevilkårene i Fellesskapet i en grad som ville være i strid med de felles interesser, idet det skal tas hensyn til oppfyllelsen av allmennkringkastingsoppgaven. For å sikre anvendelsen av bestemmelsene i traktatens artikkel 86 bør Kommisjonen ha de nødvendige opplysninger. Dette krever at vilkårene for at slikt innsyn skal kunne sikres, må presiseres.

6. Innfløkte forhold på grunn av det store mangfold av offentlige og private foretak som har fått sær- eller eneretter eller er tillagt oppgaven å yte tjenester av allmenn økonomisk betydning, bredden i de former for virksomhet som ett og samme foretak kan drive samt den varierende grad av markedsliberalisering i de forskjellige medlemsstatene, kan vanskeliggjøre anvendelsen av konkurransereglene, særlig traktatens artikkel 86. Det er derfor nødvendig at medlemsstatene og Kommisjonen har detaljerte opplysninger om disse foretakenes interne økonomiske og organisasjonsmessige struktur, særlig atskilte og pålitelige regnskaper for de forskjellige virksomhetene som ett og samme foretak driver. Slike opplysninger er ikke alltid tilgjengelige eller tilstrekkelig detaljerte eller pålitelige.
7. Slike regnskaper bør vise skillet mellom de forskjellige virksomhetene, kostnadene og inntektene knyttet til hver enkelt virksomhet, og metodene for postering og fordeling av kostnader og inntekter. Det bør foreligge atskilte regnskaper for på den ene side de varer og tjenester der medlemsstaten har gitt ett foretak sær- eller eneretter eller tillagt det oppgaven å yte tjenester av allmenn økonomisk betydning, og på den annen side for enhver annen vare eller tjeneste som kommer inn under dette foretakets virksomhetsområde. Plikten til å føre atskilte regnskaper bør ikke gjelde for foretak hvis virksomhet er begrenset til yting av tjenester av allmenn økonomisk betydning og som ikke driver virksomhet på andre områder enn tjenester av allmenn økonomisk betydning. Det synes ikke å være nødvendig å kreve atskilte regnskaper for virksomhet på området tjenester av allmenn økonomisk betydning eller på området sær- eller eneretter, såfremt et slikt skille ikke er nødvendig av hensyn til fordelingen av kostnader og inntekter mellom vedkommende tjenester og produkter og dem som ikke regnes som tjenester av allmenn økonomisk betydning eller omfattes av sær- eller eneretter.
8. Å forplikte medlemsstatene til å sørge for at de berørte foretakene fører slike atskilte regnskaper er den mest effektive måten å sikre en rettferdig og effektiv anvendelse av konkurransereglene på slike foretak på. Kommisjonen har vedtatt en melding om tjenester av allmenn betydning i Europa

der den understreker betydningen av denne type tjenester. Det må tas hensyn både til betydningen av de aktuelle sektorer, som kan omfatte tjenester av allmenn betydning, til den sterke markedsstillingen som de berørte foretakene kan ha, og til sårbarheten i den gryende konkurransen i sektorer som er i ferd med å bli liberalisert. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet er det nødvendig og hensiktsmessig å fastsette regler

⁶⁾ EFT C 281 av 26.9 1996, s. 3.

om plikt til å føre slike atskilte regnskaper for å nå det grunnleggende mål om å sikre innsyn. Dette direktiv går ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå målene i henhold til traktatens artikkel 5 nr. 3.

9. Innenfor enkelte sektorer har Fellesskapet vedtatt bestemmelser som forplikter medlemsstatene og visse foretak til å føre atskilte regnskaper. Det er nødvendig å sikre alle former for økonomisk virksomhet i Fellesskapet lik behandling og å utvide plikten til å føre atskilte regnskaper til å gjelde for alle sammenlignbare forhold. Dette direktiv bør ikke føre til endring av særlige regler med dette formål fastsatt i andre fellesskapsbestemmelser, og bør ikke få anvendelse på virksomhet i foretak som omfattes av slike bestemmelser.
10. På grunn av begrenset mulig innvirkning på konkurransen og for å unngå en uforholdsmessig stor administrative byrde, er det på det nåværende stadium ikke nødvendig å kreve at foretak med en netto årsomsetning på under 40 millioner euro skal føre atskilte regnskaper. På grunn av begrensede muligheter for innvirkning på samhandelen mellom medlemsstatene er det på det nåværende stadium ikke nødvendig å kreve atskilte regnskaper for yting av visse kategorier tjenester. Dette direktiv berører ikke anvendelsen av andre regler for oversending av opplysninger fra medlemsstatene til Kommisjonen.
11. Dersom kompensasjon for yting av tjenester av allmenn økonomisk betydning er blitt fastsatt for en passende periode etter en åpen og oversiktlig framgangsmåte uten forskjellsbehandling, synes det ikke på det nåværende stadium å være nødvendig å kreve at de berørte foretakene skal føre atskilte regnskaper.
12. Ifølge traktatens artikkel 295 skal ikke traktaten på noen måte berøre medlemsstatenes regler om eiendomsretten. Det bør ikke forekomme ubegrunnet forskjellsbehandling av offentlige og private foretak med hensyn til anvendelsen av konkurransereglene. Dette direktiv bør få samme anvendelse på både offentlige og private foretak.
13. Medlemsstatene har forskjellig administrativ oppbygning. Dette direktiv bør omfatte offentlige myndigheter på alle nivåer i hver medlemsstat.
14. Direktiv 80/723/EØF bør derfor endres -

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

I direktiv 80/723/EØF gjøres følgende endringer:

1.	Tittelen skal lyde:	
	«Kommisjonsdirektiv 80/723/EØF av 25. juni 1980 om innsyn i medlemsstatenes økonomiske forbindelser med offentlige foretak samt om økonomisk innsyn i visse foretak.»	
2.	Artikkel 1 og 2 skal lyde:	
	« <i>Artikkel 1</i>	
	1.	Medlemsstatene skal sikre innsyn i de økonomiske forbindelser mellom offentlige myndigheter og offentlige foretak som fastsatt i dette direktiv på en slik måte at følgende klart framgår:
	a)	hvilke offentlige midler de offentlige myndigheter stiller direkte til rådighet for de offentlige foretak det gjelder,

Om samtykke til godkjenning av beslutning i EØS-komiteen nr. 6/2001 av 25. januar 2001 om endring av EØS-avtalens vedlegg XV (Innlemmelse av kommisjonsdirektiv 2000/52/EF om endring av innsyns-direktivet)

	b)	hvilke offentlige midler de offentlige myndigheter stiller til rådighet gjennom offentlige foretak eller finansinstitusjoner,
	c)	hvordan de offentlige midlene faktisk anvendes.
2.		Med forbehold for særlige bestemmelser fastsatt av Fellesskapet skal medlemsstatene sikre at den økonomiske og organisasjonsmessige struktur i ethvert foretak med plikt til å føre atskilte regnskaper gjenspeiles korrekt i de atskilte regnskapene, slik at følgende klart framgår:
	a)	kostnader og inntekter knyttet til de forskjellige virksomhetene,
	b)	fullstendige opplysninger om metodene for postering og fordeling av kostnader og inntekter på de forskjellige virksomhetene.
<i>Artikkel 2</i>		
1.		I dette direktiv menes med:
	a)	«offentlige myndigheter»: alle offentlige myndigheter, herunder staten og regionale og lokale myndigheter samt lokale administrative enheter,
	b)	«offentlig foretak»: ethvert foretak der offentlige myndigheter direkte eller indirekte kan utøve dominerende innflytelse som følge av eierskap, økonomisk deltaking, eller de regler som gjelder for foretaket,
	c)	«offentlig foretak innenfor framstillingssektoren»: ethvert foretak med framstilling som hovedvirksomhetsområde, definert som minst 50 % av den samlede årsomsetning. Det dreier seg om foretak hvis virksomhet kommer inn under næringshovedområde D - Framstillingsvirksomhet (som omfatter næringsområde DA til DN) i NACE (Rev.1) *,
	d)	«foretak med plikt til å føre atskilte regnskaper»: ethvert foretak som en medlemsstat har gitt en sær- eller enerett i henhold til traktatens artikkel 86 nr. 1, eller som er tillagt oppgaven å yte tjenester av allmenn økonomisk betydning i henhold til traktatens artikkel 86 nr. 2 og mottar statsstøtte, uansett form, herunder subsidier, stønad eller kompensasjon, knyttet til denne tjenesten, og som dessuten driver andre former for virksomhet,
	e)	«forskjellige virksomheter»: på den ene side alle varer eller tjenester et foretak har fått sær- eller eneretter til å levere eller yte, eller alle tjenester av allmenn økonomisk betydning et foretak er tillagt oppgaven med å yte, og på den annen side enhver annen vare eller tjeneste som omfattes av foretakets virksomhet,
	f)	«eneretter»: rettigheter som en medlemsstat gir et bestemt foretak ved lov eller forskrift og som gir foretaket enerett til å yte en tjeneste eller drive en virksomhet innenfor et bestemt geografisk område,
	g)	«særretter»: rettigheter som en medlemsstat gir et begrenset antall foretak ved lov eller forskrift og som innenfor et bestemt geografisk område
	-	begrenser til to eller flere antallet av slike foretak som har tillatelse til å yte en tjeneste eller drive en virksomhet, på annen måte enn etter kriterier som er objektive, forholdsmessige og ikke innebærer forskjellsbehandling, eller
	-	på annen måte enn etter ovenfor nevnte kriterier gir flere konkurrerende foretak tillatelse til å yte en tjeneste eller drive en virksomhet, eller
	-	på annen måte enn etter ovenfor nevnte kriterier gir ett eller flere foretak rettslige eller lovgivningsmessige fordeler som i betydelig grad påvirker andre foretaks evne til innenfor samme geografiske område å yte samme tjeneste på vilkår som i all hovedsak er like.
2.		Offentlige myndigheter antas å utøve en dominerende innflytelse når de direkte eller indirekte i forhold til foretaket:
	a)	eier mer enn halvparten av foretakets tegnede kapital, eller

Om samtykke til godkjenning av beslutning i EØS-komiteen nr. 6/2001 av 25. januar 2001 om endring av EØS-avtalens vedlegg XV (Innlemmelse av kommisjonsdirektiv 2000/52/EF om endring av innsyns-direktivet)

	b)	har mer enn halvparten av de stemmer som er knyttet til andeler utstedt av foretaket, eller
	c)	kan utnevne mer enn halvparten av medlemmene i foretakets administrasjons-, ledelses- eller kontrollorgan.»
3.	I artikkel 3 erstattes «artikkel 1» av «artikkel 1 nr. 1».	
4.	Følgende artikkel 3a innsettes:	
	« <i>Artikkel 3a</i>	
	1.	For å sikre innsynet omhandlet i artikkel 1 nr. 2 skal medlemsstatene treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at ethvert foretak med plikt til å føre atskilte regnskaper:
	a)	fører atskilte regnskaper for de forskjellige virksomhetene,
	b)	posterer eller fordeler alle kostnader og inntekter korrekt på grunnlag av konsekvent anvendte og saklig begrunnede prinsipper for føring av kostnadsregnskap,
	c)	klart angir hvilke prinsipper for føring av kostnadsregnskap som anvendes for de atskilte regnskapene.
	2.	Nr. 1 får bare anvendelse på virksomheter som ikke er omfattet av særlige bestemmelser fastsatt av Fellesskapet, og får ingen innvirkning på noen av de forpliktelser medlemsstatene eller foretakene har i henhold til traktaten eller til slike særlige bestemmelser.»
5.	Ny artikkel 4 og 5 skal lyde:	
	« <i>Artikkel 4</i>	
	1.	Med hensyn til innsynet omhandlet i artikkel 1 nr. 1 får ikke dette direktiv anvendelse på økonomiske forbindelser mellom offentlige myndigheter og
	a)	offentlige foretak i forbindelse med tjenesteyting som ikke vil få merkbar innflytelse på handelen mellom medlemsstatene,
	b)	sentralbanker,
	c)	offentlige kredittinstitusjoner i forbindelse med innskudd av offentlige midler foretatt av offentlige myndigheter på vanlige forretningsmessige vilkår,
	d)	offentlige foretak med en samlet netto årsomsetning på mindre enn 40 millioner euro i de to regnskapsårene før det året midlene omhandlet i artikkel 1 nr. 1 stilles til rådighet eller anvendes. For offentlige kredittinstitusjoner skal imidlertid den tilsvarende terskelen være en balanse-sum på 800 millioner euro.
	2.	Med hensyn til innsynet omhandlet i artikkel 1 nr. 2 får ikke dette direktiv anvendelse på
	a)	foretak i forbindelse med tjenesteyting som ikke vil få merkbar innflytelse på handelen mellom medlemsstatene,
	b)	foretak med en samlet netto årsomsetning på mindre enn 40 millioner euro i de to regnskapsårene før ethvert gitt år det innehar en sær- eller enerett gitt av en medlemsstat i henhold til traktatens artikkel 86 nr. 1, eller før ethvert gitt år det er tillagt oppgaven å yte tjenester av allmenn økonomisk betydning i henhold til traktatens artikkel 86 nr. 2. For offentlige kredittinstitusjoner skal imidlertid den tilsvarende terskelen være en balansesum på 800 millioner euro.
	c)	foretak som er tillagt oppgaven å yte tjenester av allmenn økonomisk betydning i henhold til traktatens artikkel 86 nr. 2, dersom den statsstøtten de mottar, uansett form, herunder subsidier, stønad eller kompensasjon, ble fastsatt for en passende periode etter en åpen og oversiktlig framgangsmåte uten forskjellsbehandling.

Om samtykke til godkjenning av beslutning i EØS-komiteen nr. 6/2001 av 25. januar 2001 om endring av EØS-avtalens vedlegg XV (Innlemmelse av kommisjonsdirektiv 2000/52/EF om endring av innsyns-direktivet)

	<i>Artikkel 5</i>			
	1.	Medlemsstatene skal treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at opplysningene om økonomiske forbindelser omhandlet i artikkel 1 nr. 1 er tilgjengelige for Kommisjonen i fem år fra utgangen av det regnskapsår de offentlige midlene ble stilt til rådighet for de berørte offentlige foretak. Dersom de offentlige midlene anvendes i løpet av et senere regnskapsår, skal femårsfristen løpe fra utgangen av det regnskapsåret.		
	2.	Medlemsstatene skal treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at opplysningene om økonomisk og organisasjonsmessig struktur omhandlet i artikkel 1 nr. 2 er tilgjengelige for Kommisjonen i fem år fra utgangen av det regnskapsår de gjelder for.		
	3.	I de tilfeller der Kommisjonen anser det nødvendig å anmode om det, skal medlemsstatene oversende den opplysningene nevnt i nr. 1 og 2 samt nødvendig bakgrunnsmateriale, særlig med hensyn til hvilke målsettinger som søkes nådd.»		
6.	I artikkel 5a nr. 3 erstattes «ECU» med «euro».			
7.	I artikkel 6 nr. 1 erstattes «artikkel 5 nr. 2» med «artikkel 5 nr. 3».			

*. EFT L 83 av 3.4 1993, s. 1.»

Artikkel 2

Medlemsstatene skal senest innen 31. juli 2001 sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.

Artikkel 1 nr. 2 i direktiv 80/723/EØF, som endret ved dette direktiv, får anvendelse med virkning fra 1. januar 2002.

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

Artikkel 3

Dette direktiv trer i kraft den 20. dag etter at det er kunngjort i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Artikkel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 27. juli 2000.

For Kommisjonen

Mario Monti

Medlem av Kommisjonen
